

CIRCULAR URGENT SOBRE LES TASQUES IMMEDIATES DE TREBALL MUNICIPAL

Aquest text és producte de la discussió portada al comitè Executiu Nacinal els dies 2 i 10 d'Abril. Es tracta d'orientar de la forma més precisa possible el treball a portar a partir de les eleccions municipals en la intervenció i també en la construcció del partit; aspecte aquest d'extraordinària importància donat els avenços que hem fet durant la campanya (obtenció de regidors, tipus de campanya, etc.). De tota manera, cal destacar que aquesta circular ja porta un gran enderriment que es veu agreujat per les "vacances" de setmana santa, motiu pel qual, en el moment de la seva discussió a cada localitat, caldrà concretar i variar les formes de treball en funció dels aconteixements (constitució dels ajuntaments, elecció de les diputacions,...)

1. NOTES SOBRE LA SITUACIÓ MUNICIPAL

Com ja havíem previst, i més exacerbat encara per la victòria obrera a les eleccions, el tema central de les dues darreres setmanes ha estat la constitució dels governs municipals al voltant de la proposta de Pacte de Progrés feta per les direccions reformistes a Convergència Democràtica, el desenllaç del qual és ben clar: si bé CDC no ha acceptat formalment un pacte a nivell de Catalunya que comprometés el seu espai polític i la seva perspectiva d'aliança central amb UCD, en la pràctica el pacte, la col·laboració de classes en el govern municipal, és ja una realitat a tota Catalunya.

A les grans poblacions de majoria obrera, de les quals el cas més significatiu és la pròpia Barcelona, s'ha fet obertament, mentre a una gran quantitat de localitats pren formes de col·laboració amb CDC a partir de la seva presència a les delegacions de serveis i permanents municipals.

Malgrat això, el fet mateix de que no s'hagi produït un pacte a nivell central combinat amb la existència d'un acord municipal entre els partits obrers majoritaris encara que limitat el recolzament mutu i a la formulació de programes retallats a la mesura dels acords amb la burgesia i el respecte de la legalitat, aquest fet, és un important estímul per la activitat i la pressió unitària del moviment que es manifestaran clarament en les properes convocatòries (23 d'Abril i 1 de Maig) i en el previsible ascens del moviment ciutadà.

A un segon nivell, posterior a la constitució dels ajuntaments, "l'elecció" de les "Diputaciones" obrirà un nou camp de contradiccions en la política reformista entre la seva posició oficial "d'extinció" i la seva pràctica gestió fortament mediatitzada per la presència de CDC (i UCD a Lleida).

2. LA NOSTRA ALTERNATIVA

Repetim aquí els eixos assenyalats a Combate Nº 147 entorn al problema del govern municipal i els que hem vingut fent servir en el terreny de les Diputacions i descentralització municipal:

PER UN PACTE MUNICIPAL D'ESQUERRA, sobre la base del següent programa a concretar a cada localitat:

- Recolzament explícit i mutu dels candidats-des obrers millor situats a cada localitat.
- Actuació conjunta a totes les localitats, en minoria o en majoria per a la defensa d'aquest programa.
- Compromís de democratització radical dels Ajuntaments, lluitan per la derogació de la "Ley de Régimen Local", i expressat en l'elaboració d'una carta d'autonomia i democràcia a cada municipi.
- Declinació explícita dels poders del batlle i de la Permanent municipal en favor del ple de regidors-es.
- Elaboració d'un pla d'urgència a cada localitat, incloent un pla ~~de lluita~~ de lluita contra l'atur en col·laboració amb les Unions locals de sindicats, la presa de mesures immediates en l'habitatge i en els equips i mitjans assistencials.

Es important ~~andemés~~ destacar la nostra posició entorn a les Permanents municipals i delegats-des de serveis.

Respecte de les permanents, lluitem per la seva desaparició en la forma en què estan previstes a la llei, cedint totes les seves atribucions al plè municipal, i això per dues coses:

a) Les Permanents NO SON els Executius Municipals, que, en realitat estan formats pels delegats-des de servei, anomenats directament pel batlle. Així, les permanents són organismes al marge de la gestió directa i quotidiana que, en canvi, suposen un obstacle per al plè municipal sense cap garantia de control, donat que absorbeixen totes les atribucions d'aquest.

b) La seva composició no és electiva directament pel plè, sinó automàtica en funció del nombre de regidors-es de cada candidatura.

De la mateixa manera, ens oposem a la existència de delegacions de serveis no elegides directament pel plè municipal.

Això no vol dir, però, que estem en contra d'un Executiu Municipal: al contrari, estem per un Executiu municipal obrer, elegit directament pel plè d'entre els-les seus membres i responsable davant ell, compost per Delegats-des de servei ("ministres") i amb el batlle com a president, sense cap especial atribució.

PER LA DESAPARICIÓ DE LES "DIPUTACIONES".

Hi som en contra per la seva composició no electiva sinó automàtica, que favoreix a la dreta, però, fonamentalment pel fet de ser organismes directament depenents del govern central, ostentant els poders que han de correspondre a la Generalitat, i endemés aixecays sobre la base d'una divisió arbitrària ("provincias" i "partidos judiciales") del territori, oposada a la realitat comarcal de Catalunya i a la necessària descentralització del poder territorial. Davant això, la posició més conseqüent és la seva no elecció, imposant així el traspàs de competències a la Generalitat i aixecant Assemblees i Consells comarcals com a organismes de base del poder comarcal. La elecció efectiva de les Diputaciones que es donarà degut a la participació dels reformistes, no es contraposa però a la iniciativa de construir assemblees i consells comarcals sobre la base dels regidors-es electes, que han d'aixecar programes reivindicatius en cada cas.

PER LA DESCENTRALITZACIÓ EFECTIVA DEL PODER MUNICIPAL

Es tracta de construir a cada barri i Districte, sobre la base de la remodelació d'aquestes entitats territorials, en funció del nombre d'habitants i de la seva homogeneïtat (social...), Consells, formats per representants de les candidatures concurrents a les eleccions en nombre estrictament proporcional als vots obtinguts a cada barri o districte, amb competències pròpies en el seu àmbit i de caràcter ampli (20 persones...) en substitució de les actuals Junes de Districte.

3. QUE FER? A) CAPITALITZAR la campanya, donar resposta als temes immediats.

En un primer moment, immediatament després de les eleccions, hagués estat necessari-i aquesta va ser la orientació del cté. Executiu-treure a cada localitat una declaració del Partit, expressant tota aquesta orientació alhora que allà on hem tret refigors o podem incidir en independents manifestéssim el nostre compromís de votar per l'alcaldia al candidat-a obrer millor situat. Paral·lelament, calia iniciar de forma immediata contactes amb els partits obrers majoritaris, emplaçant-los amb el nostre programa, etc.

De la mateixa manera, calia fer mitings a nivell de barri o de poble donant una resposta immediata al problema del govern i del seu programa i capitalitzar el nostre treball de campanya; pel què sabem però, això s'ha fet molt relativament per un o altre motiu.

Tanmateix, encara després de la formació dels Ajuntaments, és perfectament possible i necessari desplegar una aparició del Partit en aquest sentit%

- De crítica als pactes efectius o encoberts amb la burgesia a cada

localitat, i dels seus programes respectius de govern.

- D'emplaçament als regidors-es obrers en el tema de les Diputacions, de la descentralització, amb el programa d'urgències, etc.

En aquest sentit, una qüestió important a fer és la edició a cada localitat de projectes de Carta Municipal que serveixin pel treball de propaganda i emplaçament sobre el funcionament i la democratització radical de l'Ajuntament, etc. segons les línies generals definides en el Manifest-Programa del Partit. Això mateix val en el cas dels programes comarcals urgents.

De la mateixa manera, és important un aspecte en relació al qual hem de mantenir negociacions amb els partits majoritaris: La formació dels Consells de Districte i dels Consells municipals de servei, demanant la nostra participació efectiva en ells en funció de la nostra implantació (Ensenyament a Sant Boi, vivenda a Terrassa, per exemple...) i argumentant la nostra representativitat, les barreres antidemocràtiques que hem suportat, etc. Paral·lelament, cal proposar la creació de delegacions de serveis en temes com atur, dona, joventut, etc, que, lluny de tenir funcions inregradores, són la garantia d'un funcionament municipal efectiu al servei d'aquests sectors.

Finalment sobre tots aquests temes cal estudiar la possibilitat d'arribar a acords unitaris de treball amb altres partits a l'esquerra del reformisme sobre tots aquests temes sense que això signifiqui POSAR EN SEGON pla la nostra aparició autònoma.

B) POTENCIAR L'ACCIO REIVINDICATIVA DEL MOVIMENT

Aquest és un eix de treball particularment importat donat el gran estímul que suposa per al moviment la victòria municipal i les il·lusions que al voltant d'això es desenvoluparan. Es tracta per a nosaltres durant tot un període de mantenir l'agitació al carrer per les reivindicacions principals més immediates i impulsar activament l'enfrontament del moviment amb la gestió reformista. De la mateixa manera, mantenir l'Ajuntament com a punt de referència de les lluites que es donuin ha d'ésser un eix permanent en l'activitat del partit.

A) Sommar a cada direcció local, a cada direcció comarcal, responsables de treball municipal en relació directa amb les fraccions respectives. Això suposa en la majoria de casos una discussió seriosa sobre la intervenció i les forces militants del partit a cada localitat i comarca.

B) Crear la secretaria de treball municipal a nivell de Catalunya, responsable davant el CNC i lligada al secretariat, formada per membres de dedicació exclusiva i amb capacitat d'elaboració i desplaçament al conjunt de localitats per la direcció concreta del treball municipal. Vinculada a la secretaria, una comissió de treball formada pels responsables de cada localitat que fins ara hi venien col·laborant de forma estable, pot assegurar els mitjans d'elaboració necessaris.

Tot això per suposar significa un cost polític a curt termini que cal prioritzar i establir en la disciplina organitzativa del Congrés de Catalunya.

En darrer lloc, i com a qüestió vinculada a la nostra intervenció, cal assegurar la presència de milis del partit a les localitats on tenim implantació, i la seva relació estable amb el màxim possible d'organismes municipals.

D) A LES LOCALITATS ON TENIM REGIDORS

La primera qüestió a plantejarnos és la capitalització política a nivell local dels nostres regidors i les seves relacions amb al moviment assegurant el seu accés permanent per la població (despatxos del partit) i una constant explicació política de la nostra línia a l'Ajuntament, encapçalant la lluita reivindicativa, etc. (mitings periodics a cada barri..)

En segon lloc, pel que fa als regidors, es tracta de mantenir un estret contacte amb la Secretaria Nacional de treball Municipal en el doble sentit de rebre informació i homogeneitzar els criteris d'intervenció i assegurar el màxim d'assistència tècnica possible per la seva gestió als respectius Ajuntaments per part de la Comissió de treball Municipal.

D'altra banda i ja a nivell de localitats, pel que fa a Sant Boi-Gavà, és urgent i està en marxa el contacte entre els nostres tres regidors cara a la intervenció immediata a la zona i al Baix en general. Però la qüestió fonamental es situa en com reorganitzar el partit a aquestes localitats de forma convenient per assegurar el màxim recolzament de la nostra línia municipal a partir d'una real implantació als barris.

Pel que fa a Montcada, la perspectiva immediata és la creació d'una cèl.lula del partit a la localitat, capaç d'assegurar una mínima intervenció i la prospecció dels contactes; a part de que això estigui cobert de forma immediata pels i les cdes. que han fet allà la campanya, cal una discussió específica sobre la possibilitat ~~xxxxxxx~~ d'invertir militants a partir d'altres localitats. Per fi, està pendent de discussió la possibilitat d'integrar Montcada a Barcelonès Nord en funció del desenvolupament cada cop més probable d'una realitat comarcal a la zona.

11-4-79

ACTES DEL COMITE EXECUTIU DE CATALUNYA del 10 d'Abril

1.-Balanz eleccions municipals.

Veure text que ve ser votat, en la seva orientació general, amb el següent resultat: 9 vots a favor, 1 en contra i 1 abstenció. Endemés van haver-hi els següents vots parcials: Moció Mireia de incloure una crítica política de "desestiment mutus": 5 a favor, 4 en contra, 2 abstencions. La moció va passar i s'incorpora, com les altres al text. Moció Nieto de crítica a la resposta a la proposta de desestiment de l'Abad: 5 a favor, 4 contra i 2 abstencions: passa. Moció Sergi de remarcar la correcció del vot LCR : unanimitat a favor.

2.-Perspectives municipals: Veure circular de tasques immediates.

3.-23 d'Abril: (veure declaració del Demà). en la discussió es van definir les consignes que resumeixen els nostres eixos polítics per la diada que van ser als següents: "Els treballadors hem guanyat, govern d'esquerra al Ajuntament". "Unitat de l'esquerra a tot arreu, Consell Executiu PSC-PSUC sense burgesos". "Dissolguem les diputacions, refem les comarques". "Per una Generalitat democràtica, Tarradellas dimissió". "Estatut Sobirà". Hi va haver una votació específica sobre tres fórmules alternatives sobre la qüestió de l'Estatut. El resultat d'aquesta votació fou el següent: "Que no ens retallin l'Estatut" 1 a favor, la resta en contra NO PASSA. "l'Estatut al Parlament de Catalunya i no a les Corts de Madrid" 7 a favor, 2 contra, ; PASSA; "l'Estatut a Catalunya i no a Madrid" 2 favor, 4 contra NO PASSA.

3.- 1er de Maig: Es va fer una discussió sobre la base de les informacions dels acords del Comitè Executiu estatal, que passarà amb les actes corresponents.

4.-Calendari: 28 abril: Comitè Executiu: Situació política i pla de tasques, Convenis i treball sindical, estructura interna per assegurar el Congrés de Catalunya i preparació Congrés Nacional.

5 i 6 de Maig: Comitè Nacional anpliat a totes les direccions de Catalunya: Convocatòria Congrés Nacional, votació sobre projectes de resolució, reglament de debat, situació política a Catalunya i tasques immediates.

Barcelona, 11 d'Abril de 1979

Companya, company:

Per la present, ens plau convidar-te a la reunió de treball que entorn a les línies immediates de desenvolupament de la nostra política municipal celebrarem el dia 22 d'Abril a partir de les 10 del matí als locals de la LCR a la ciutat de Barcelona, carrer Trafalgar nº 10, 2º 2ª (Tf: 3017137), reunió a la qual tenim interès d'aplegar no tant sols als i les nostres militans electes el 3 d'Abril sinó també als i les qui, com tu, ens ha estat possible conèixer i que, representant una part important de la respectiva població, manteniu un grau important en l'actual moment municipal i polític: lluita comuna per les seves reivindicacions immediates.

Volem fer-ho així conscients de la necessitat d'una resposta al més ampla possible als grans propblemas de gestió municipal que de forma comuna es planteixen a totes les localitats de Catalunya: la conquesta de les reivindicacions populars a través de la formulació i imposició de plans d'urgència, els problemes de finançament, la conquesta de l'autonomia i la democràcia municipal a través de la formulació de noves Cartes municipals en ruptura amb la legislació franquista i antidemocràtica vigent, la descentralització del poder municipal, la actuació comarcal i la lluita contra les "Diputacions", etc.

Aquest problemes, als quals cal donar respostes concretes, pensem que troben la seva conclusió efectiva en la marginació de la dreta als municipis, en la formació de governs municipals obrers, desventillats com ab solutament possibles i necessaris per l'acaparadora victòria de l'esquerra. Es per aixos que uns dels objectius més importants és el definir la forma de desplegar la lluita contra l'intent dels partits obrers majoritaris de desnaturalitzar la necessària unitat amb els pactes amb CDC en totes les seves formes.

Dit això, només ens cal reiterar-te el nostre convit i agrair la teva atenció. Per quansevol mena d'informació, estem a la teva disposició a l'adreça abans esmentada.

Cordialment, et saluda la Secretaria de Treball Municipal
de la LCR

En aquest moment, el valorar els resultats en l'òrbita de la gestió de ciutats que la comença a registrar-se en el moviment i que, conjuntament amb la seva defensa, s'orienta a la victòria d'UCD a les generals comença a reflectir-se en presions unitàries per part del moviment, produïdes de les quals són els acords PCE-PSOE a escala d'estat com la permanentització de l'entitat local UGT-CCOO a Catalunya, just en el moment en que el creixement del PS

comporta una unitat sobre bases més equilibrades que en el passat. Mentre s'espera la confirmació de les propres lluites (22 d'Abril, 1979), aquesta situació just amb el previst naixement del moviment de la dreta pot significar l'inici de la contra-ofensiva obrera contra UCD.

ELS RESULTATS ELECTORALS

El triomf de les forces obreres a la gran majoria de nuclis importants de població de Catalunya, amb porcentatjes que van desde el 60 al 80 % , pren una relevancia encara més gran tenint amb compte que es produeix a un mes vista de la victòria de la UCD a les eleccions generals amb les contradiccions que això suposa amb la situació política: en el més ampli sentit, les eleccions municipals han estat la primera i molt important batalla guanyada contra UCD i la dreta.

De forma més precisa i pel que fa als resultats dels partits obrers majoritaris, es registra un avenç generalitzat de les posicions del PSUC, i, particularment al cinturó industrial de Barcelona, recollint arreu de Catalunya una gran part de la perdua de vots del PSC a les poblacions industrials, tot i que aquest manté les seves posicions del 1 M. en general. A aquest nivell cal remarcar la més gran implantació obrera i ciutadana del PSUC i la seva campanya, insistint en " el vot pels qui treballen " ; amb llistes de forta component CCOO front a les candidatures més "d'aparell" del PSC.

Respecte als partits a l'esquerra del PSC-PSOE, el seu espai electoral es redueix a les grans ciutats (amb l'excepció del MCC-OIC) com expressió de les pressions de vot utilitzades produïdes pels resultats de les generals i la divisió de les candidatures obreres . En canvi, es dona un augment de la seva força als pobles i a les localitats del cinturó industrial, en estreta relació amb el pes que ha jugat l'implantació, recullint una franja significativa de vots d'esquerra i de la base del reformisme. A aquest respecte, es significatiu veure que nosaltres i el PTC hem tret regidors a localitats obreres mentre el, BEC i PSAN ho feien a pobles com Malgrat i St Pere de Ribes ; el MCC-OIC queda com a partit extra-municipal a Catalunya i BR malgrat augmentar la seva força (a través del nom i imatge de la seva candidatura!) no treu regidors propis i si en canvi el PCT.

En darrer lloc entre les forces de la burgesia, cal destacar la desfeta d'UCD, producte de la seva imatge continuista, dels seus resultats de 1 M. a Catalunya, i en segon termini a conseqüència de l'operació "investidura" Mentre CDC manté de forma molt estricta el seu espai força delimitat a banda i banda, i sense recollir els vots perduts per UCD i CD. En aquest sentit, es significatiu que l'important nivell abstencionista (45 %) assolit té per primera vegada una component de dreta, com a expressió del seu retrocés.

ERC per la seva banda, aconsegueix 2 regidors a Barcelona i un important nombre a Catalunya, recollint el seu espai a les generals de forma suficient per esperar un cert creixement lligat a la seva participació als pactes municipals en perspectiva.

En conjunt, cal valorar els resultats en funció de la sensació de victòria que ja comença a registrar-se en el moviment i que, combinant-se amb la posició defensiva front a la victòria d'UCD a les generals comença a reflexar-se en pressions unitàries per part del moviment, producte de les quals són tant els acords PCE-PSOE a escala d'estat com la permanentització de l'enllaç sindical UGT-CCOO a Catalunya, just en el moment en que el creixement del PSUC Comporta una unitat sobre bases més equilibrades que en el passat.

Mentres s'espera la confirmació de les properes lluites (23 d'Abril) i de Maig ...), aquesta situació junt amb el previsible ascens del moviment ciutadà pot significar l'inici de la contra-ofensiva obrera contra UCD.

LA INCIDENCIA SOBRE LA SITUACION POLITICA A CATALUNYA

La primera qüestió a destacar, és l'ofensiva conjunta PSUC-PSC Amb la propos de "pacte de progrés" a CDC i ERC, ofensiva que respón al triple objectiu de donar una resposta a les presions unitàries del moviment, situada en la via de la col.laboració de classes amb el representant més destacat de la burgesia a Catalunya; capitalitzar els resultats obtinguts en una posició de força en la política d'unitat catalana, situant a la defensiva a CDC, recuperant-se parcialment el PSUC de la pèrdua de pes després de la desfeta de l'entesa en favor del PSC, i utilitzant aquesta posició com a forma de presió en la propera discussió parlamentària de l'Estatut, per sobre de la correlació de l' l' M.; en tercer lloc i com a conseqüència, intentar privar a la UCD d'un dels seus punts parlamentaris seriosos, després de que el sorprenent avenç de Herri Batasuna a les municipals obligui al PNV a una política "prudent" en les seves relacions amb UCD, i revalidant el paper dels reformistes a la escena política.

En definitiva, es tracta d'una fórmula per a conciliar les seves responsabilitats amb el moviment obrer amb la pràctica reformista, concreció de la qual serien governs municipals i programes de col.laboració de classes a la mesura de CDC.

Peró, el nivell de contradiccions és més palés en el terreny autonómic on UCD-Tarradellas veuen desfets per segona vegada els seus plans: després de la derrota de la seva demagogia comarcalista, el provincialisme de les "Diputaciones" ha rebut un cop proporcional a la derrota d'UCD que la situa en minoria a totes les "Diputaciones" excepte la de Lleida (i de forma ben migrada). ES això el què explica tanta la presió de Tarradellas per portar la "unitat catalana" (UCD) als ajuntaments, com l'amenaça d'UCD dirigida a CDC d'abandonar el consell executiu de la Generalitat.

Precisament, la clau de la situació es troba en l'actitut que prengui CDC, les vacilacions de la qual són la prova més evident de les contradiccions existents en la situació política i ens obliguen a situar-nosen el terreny de la hipotesi. :

Seguir el joc del PSC-PSUC, significa per CDC :

- posar en entredit el seu espai polític, en relació amb l'abstencionisme de dreta, i fins i tot veure'l menjat per l'esquerra pel protagonisme del PSC.
- Renunciar al Pacte parlamentari amb UCD amb les conseqüències polítiques que això significa: pasar de l'abstenció demagògica a la investidura a una relativa però real belligerancia amb el govern.
- Aguditzar les tensions internes contra l'ala dreta en un moment d'ascens d'aquesta (aliança amb UCD, paper del Trias Fargas...).

Per contra, renunciar al pacte equival a no donar una batalla seriosa a la força municipal de l'esquerra, aguditzar les seves contradiccions en el tema de les Diputaciones, i en definitiva perdre imatge front a sectors nacionalistes i delimitació de la UCD a Catalunya.

LA NOSTRA ALTERNATIVA

Sent aquesta la situació, més enllà del que pugui passar amb el Pacte, cosa que ens obligarà a fer matitzacions, el que es veritablement important, es la nostra resposta política, que ha de significar alhora la lluita per un govern municipal obrer, per la sobirania nacional de Catalunya i una batalla central contra el govern de la UCD en un moment en que la unitat obrera i la possibilitat d'aconseguir importants conquestes apareixen de forma molt clara als ulls de les masses, facilitat, per tant, el nostre treball.

La oferta reformista a la burgesia catalana, fora les seves màscares, vol dir el limitar d'entrada els objectius pels què ha vingut lluitant el moviment retall que serà endemés presentat pel reformisme com una necessitat del període de provisionalitat i consolidació democràtica dels ajuntaments.

Però de cap de les maneres els resultats electorals justifiquen la no-formació de governs obrers municipals a la majoria de les poblacions on o bé la dreta es una ínfima minoria a bé allà on la unitat de les forces obreres produeix de forma immediata la majoria necessària. En aquest sentit, la primera batalla que haurem de lliurar a nivell central i en específic als municipis on estem presents és per la formació de governs de majoria obrera, sobre la base del programa que apareix a l'editorial de Combate nº 147. i el compromís de formació de blocs unitaris als ajuntaments. Aquesta es la resposta que donem en positiu als acords PCE-PSOE i en negatiu a tot intent de "Pacte de Progrés" amb CDC o a limitar els acords al recolzament mutu d'alcaldes per sobre de la necessitat d'un acord programàtic clar d'unitat d'esquerra.

D'altra banda el tema de les diputaciones, lligat als traspassos de competències i a la situació de la Generalitat, adquireix una gran importància a Catalunya. Mitjançant la nostra proposta de no elecció de les "Diputaciones" traspass immediat de competències a la Generalitat-creació d'assemblees comarcals de forma immediata sobre la base dels regidors electes, es possible incidir en la contradicció que es donarà en el moment previsible en que CDC i els reformistes malgrat la seva disposició formal en contra de les Diputaciones, comencin a gestionar-les.

Finalment, cobra gran importància el definir la nostra posició actual sobre la generalitat i l'estatut; precisament el moment en què UCD "amenaça" als reformistes amb el seu abandó es quan hem de recuperar la Consigna de Consell Executiu del PSC i el PSUC, sobre la base de la seva victòria electoral al 1-M i al 3 d'abril, per defensar la unitat obrera als Ajuntaments destruir les Diputaciones.. etc.

NOTES PER FER UN PRIMER BALANC DE LA CAMPANYA MUNICIPALS DE LA LLIGA DELS SEUS RESULTATS I DE LES PERSPECTIVES .-

1- De quina manera ens enfrentem a les municipals .-

El nostre partit empren la campanya per a les eleccions municipals amb totes les dificultats amb la doble convocatòria ha situat al conjunt de partits obrers i amb dues dificultats que ens afecten particularment a nosaltres:

a) Som el partit més desimplantat dels moviments ciutadans en els darrers anys i que té el retràs polític més gran en l'elaboració d'alternatives programàtiques als diversos problemes dels municipis.

b) Hem quedat molt malament col·locats an els resultats de les generals darrera de PTC, ORT, MCC, BR, BEAN) i no tenim resultats gaire "presentables" que oferir (llevat dels 500 de l'Hospitalet o els 550 de Terrasa). A més a més això vol dir que les implicacions negatives de l'extraordinària divisió de l'esquerra del PSUC ens poden afectar més que als altres.

Sobre el "desestiments mutus" calia afrontarlos primer sobre el programa i posar com a condició una campanya conjunta a nivell global. Altra cosa era incomprensible i de fet apareixia com una simple venda i intercanvi de vots. El mètode que varem utilitzar era doncs incorrecte.

2- Valoració dels nostres resultats.-

Llevat del cas de Barcelona-ciutat, els resultats de les municipals al Barcelonès, el Vallès i al Baix (inclosa "La Razón") milloren la imatge del partit respecte a les generals i amb relació a MCC i BR (que no han tret cap regidor) Però el més important es que a la gran majoria de llocs a on ens hem presentat la campanya (al marge de si hem tret o no regidors) ha contribuït a la construcció del partit. ES des d'aquest punt de vista que cal fer el balanç.

UN SALT CUALITATIU : és el que s'ha produït a Sant Boi (1448)vots i a Montcada (707 vots) on hem obtingut un regidor a partir d'una campanya "de partit", "en profunditat" i gens electoralista. A S. Boi hem passat del 227 v. de LCR a les generals o del 547 (LCR més BEAN) als 1500 que ens coloquen per davant de PTC-ORT que en van treure 1200 a les generals.. A Montcada (amb una organització molt dèbil) hem multiplicat els 50 vots de les generals per 14 passant per davant del MCC-Oic que en va treure 113 a les generals i s'ha quedat en 561 a les municipals. A tots dos llocs els resultats per barris ens mostren la combinació de "punts forts" (Cinco Rosas i Montcada-BIFURCACION on som el 2º prtít obrer) amb una bona extensió per tot el municipi (on som la 3ª força obrera a pràcticament tots els barris).

AFIRMACIO AUTÓNOMA COM A 3ª FORÇA OBRERA : es el que hem aconseguit amb les campanyes autònomes LCR a Rubí i Terrasa. a Rubí hem passat de 188 vots a les generals a 692 vots a les municipals (manquen uns 150 per al 5%) per davant de Com. de Cat. que en van treure 206 a les generals i 681 a les mpals. Per la debilitat i les característiques específiques del partit a Rubí la campanya s'ha desenvolupat quasi exclusivament a les fàbriques, el que posa dificultats per a la seva capitalització en el terreny municipal. A Terrasa hem passat del 554 de les generals a 1112 a les mpals també per davant de Com. de Cat. que només ha incrementat els seus a 871 de les generals a 1039 a les municipals. A Terrasa la capitalització es presenta molt bé doncs ha combinat en els darrers temps una intervenció a fàbriques i barris i d'altra banda Com de Cat. (que no arriben a 1,5 %) apareixen com els responsables de la divisió i d'una campanya sectària

A Rubí a la debilitat del partit s'hi afegeix la dificultat de tenir d'enfrontar el fet objectiu de que amb els vots LCR i Com. de Cat. junts es podien haver tret dos regidors.

COALICIONS SENSE REGIDOR: aquest ha estat el cas de Comunistes de Catalunya a l'Hospitalet (2146 vots el 1,75 %) i de la candidatura per la unitat Popular a Sabadell (1.033 vots el 1,20 %) A amb llocs es tracta d'una coalició no de les sigles LCR, i que a mes a mes a l'Hospitalet té per davant a l PTC (amb un 3 % dels vots) i a Sabadell el MCC (1507 vots el 1,75) En tots dos casos, tot dependrà en gran part com es planifiquin i es duguin a terme les tasques de capitalització, que sembla més facil a l'Hospitalet (front al PTC) que ha Sabadell front al MCC.

MANTENIR-SE COM SIGUI: sembla haver estat, a la practica, l'objectiu de les campanyes a Badalona, Sta Coloma, la llagosta i Barcelona encara que amb ~~xxxxxx~~ ~~xxxx~~ notables diferències. A Badalona (302 vots a les grals 404 a les mpals) i Sta Coloma (no hi han dades) el lleuger ingrement dels vots manifesta una implantació petita però solida i ben definitiva front a MCC i BR; que s'ha mantingut malgrat que les dificultats organitzatives han impedit fer una campanya amb la profunditat necessària. A la Llagosta hem passat de 24 vots a 65 vots solament combinant una bona campanya de cartells amb xerrades destinades a simpatitzants i contactes. A Barcelona, tot i que "hem tret el cap" una mica més que a les grals, les dificultats que travessa el partit no han aconseguit fer una campanya en profunditat (ni ~~xxxxxx~~ tant sols a SEAT) ni tant sols imposar la nostra presència al carrer (cartells megafonia)

La superació d'aquestes dificultats ha estat contradictòria:

- Tot amb el retràs que ha suposat no podem fer un balanç negatiu del que s'ha fet en els darres dos mesos en materia d'elaboració municipal, tant a nivell central com a nacional, que està en condicions de "competir" amb èxit amb qual-sevol programa de l'esquerra extraparl. Però el gran retràs ha suposat un seguit de vicis en la nostra campanya municipals: 1) pràctica impossibilitat de "municipalitzar" les generals, doncs no hi havia alternatives per a fer-ho 2) Lògicament, una utilització en brut, poc preparada, del programa municipal per a Catalunya. 3) EN conseqüència, moltes dificultats per a concretar en programes de poble o barri, i 4) UNA gran heterogeneïtat dels diversos programes locals que s'han fet.

- LA idea de que la divisió de "l'extrema esquerra" ens havia de perjudicar molt a tots i en particular als més minoritaris (LCR); afortunadament no s'ha complert. Els plantejaments, operacions i maniobres unitàries o "Unitaristes" no han estat primats amb més vots, com ho demostra el fracàs de la campanya PTC-ORT i el fet de que els vots que hem obtingut a Sant Boi, Hospitalet i Sabadell, tenen molt poc a veure amb el fet de que els vots que hem obtingut a Sant Boi, Hospitalet i Sabadell tenen molt poc a veure amb el fet de que anessim en candidatures unitàries. Tanmateix això ha estat per causes objectives (La gent s'ha fixat prioritàriament en les candidatures i els programes) i no perque hagim sabut resoldre bé el problema de la divisió de l'extrema esquerra, ni fer front al problema (que s'ha revelat molt més important) de la pressió cap al vot útil. És evident que hi ha hagut una manca de centralització i d'agressivitat en com plantejar el tema de la unitat de les candidatures entorn a la perspectiva de "govern obrer municipal" (Particularment entorn a BR; de qui hem infravalorat la implantació i les possibilitats electorals) i que hem deixat que cada localitat resolgués la qüestió al seu aire amb la pega de que als ulls de sectors importants del moviment no ha quedat gens clar de quí era "la culpa"; i això ha enterbolit la campanya. D'altra banda, la nostra negativa a cedir a les pressions del "vot útil" en nom d'una alternativa immediata de "govern obrer municipal" no ha quedat prou explicada des del primer moment i tampoc hem tingut l'audàcia necessària per aprofitar les declaracions de l'ABad. (En aquest sentit cal autocriticar-nos per la nostra resposta a la proposta del PSUC, que de fet expressava una negativa a negociar d'entrada a través d'un debat públic, encara que els punts de programa de la nostra resposta eren essencialment correctes. Cal remarcar, finalment, la correcció de demanar el vot per la LCR a les coalicions on erem presents, sense cedir ni un mil·límetre a les pressions pel vot útil) Sobre els "desestiments mutus"; calia afrontar-los primer sobre el programa i posar com a condició una campanya conjunta a nivell global. Altra cosa era incomprensible i de fet apareixia com una simple venda i intercanvi de vots. El mètode que varem utilitzar era doncs incorrecte.

2-VALORACIÓ dels nostres resultats.

Llevat del cas de Barcelona-ciutat, els resultats de les municipals al Barcelonès, al Vallès i al Baix (inclosa /"La Razón") milloren la imatge del partit respecte a les generals i amb relació a MCC i BR (que no han tret cap regidor). Però el que és més important és que, a la gran majoria de llocs on ens hem presentat la campanya (al marge de si hem tret o no regidors) ha contribuït la construcció del partit. Es des d'aquest punt de vista que cal fer el balanç.

UN SALT QUALITATIU: Es el que s'ha produït a Sant Boi (1448 vots) i a Montcada (707) on hem obtingut un regidor a partir d'una campanya "de partit", "en profunditat", i gens electoralista. A Sant Boi hem passat de 227 v. de la LCR a les generals a o dels ~~500-400~~ 547 (LCR+BEAN) als 1500 que ens col·loquen

Els vots obtinguts 1.940 (a les generals 2.118) no ex-
pressen més que el volum d'una franja d'influència bastant sòlida i permanent.
Aquestes 2.000 persones tenien d'haver estat al punt de partida, ja a les generals.
*cal remarcar els resultats de la candidatura independent de Terrassa on participarem
i veure aconseguir 2 residus: el 75% dels vots.*

3- Algunes qüestions generals -

I ~~el~~ estudi del tipus de campanya que hem fet la LCR (i que hem
fet els altres) a les generals i a les municipals i els resultats obtinguts ens
han de permetre de corregir molts errors i enfocar de manera molt més efectiva les
futures campanyes electorals. Però ara ja podem destacar tres elements que incidei-
xen en el vot i que si no es combinen adequadament poden significar una pèrdua de
vots potencials: a) Tradició o implantació; b) Lligam d'això amb persones concretes;
c) Aparició, relacionada amb l'anterior, de les sigles L.C.R.

a) una llarga tradició de lluita i una implantació profunda en les masses és el que
explica els vots a Cinc Roses, a Mont. Bifurca., a les empreses de Terrassa i Rubí,
a la zona de "l'assemblea de treballadors per una vivenda digna", etc. tot i que en
alguns casos (un exemple molt clar: Rubí) la manca d'aparició anterior de les si-
gles hagi suposat una pèrdua d'imatge electoral.

b) Molts dels vots de Badalona, Hospitalet i les localitats abans esmentades, obeixe-
xen (amb independència del tipus de campanya que hagin fet) a una confiança en els
candidats: allò de "qui és útil a les lluites ...", encara que per uns certs pre-
judicis cap a "personalitzar" no hagin sabut explotar fins el final el "ganxo" dels
nostres candidats i candidates.

c) El valor electoral de les sigles LCR, lligades a tot el que representa la
nostra història i al conjunt de noms de les candidatures, ha estat molt relatiu
a conseqüència de la tradicional dificultat del partit per aparèixer centralment,
de manera personalitzada ("amb cara i ulls"), a la premsa, la manca de diners, etc.
Tot i això, molts dels vots de Barcelona, Sta. Coloma, Terrassa... es deuen a una
certa confiança en el que han representat aquestes tres lletres L, C, i R i el "cranc".
Cal tenir en compte que a Barcelona, on es pràcticament impossible trobar un o una
candidat/candidata conegut i representatiu de tots els sectors als que ens diri-
gem, és on ~~hem de pagar~~ pagar el preu més elevat per la nostra manca d'aparició
propagandística abans i durant les eleccions, i la falta d'una certa "personalit-
zació" de les campanyes.

II Hi ha també alguna cosa a dir respecte a les diverses formes de
fer agitació electoral, les diverses maneres de "rastrillar" el vot: porta a porta;
megàfons i tenderols al carrer; cartells i pancartes; premsa i ràdio; mítings tan-
cats; actes unitaris.

El "porta a porta" i la agitació "de carrer" amb cotxes i megàfons s'han revelat
com el medi excel·lent per a obtenir vots en les passades convocatòries i no hi ha dubte
de que els resultats que hem obtingut a les diverses localitats guarden una rela-
ció directa amb el treball de "porta a porta" que s'ha fet. Les limitacions finan-
cieres del partit han posat límits molt baixos a l'agitació al carrer, llevat del
cas de Barcelona on ni tan sols el poc material del que es disposava ha estat uti-
litzat al 100%.

Tanmateix això no ens pot portar, de cap manera, a despreciar la importància de
pancartes, cartells, aparicions a la premsa i la ràdio. Aquestes són formes de
propaganda que si bé no porten vots per si mateixes, són decisives per fixar l'aten-
ció cap a nosaltres i conservar el vot que ja han estat guanyats per altres mitjans.
Cal que tothom qui ja ens coneix, ens "vegi" ens "llegeixi" i ens "escolti" per a
tot arreu. En aquest sentit sembla que els criteris de "cartellades" (al menys pel
que fa a Barcelona) han de ser corregits deixant d'anagar els cartells per carre-
rons de barri i priorititzant les grans vies de comunicació. Així mateix en aquest
capítol no tot depèn de la capacitat financera del partit (cartells, anuncis de
premsa i ràdio, etc.) sinó també, com s'ha demostrat, de la nostra capacitat
durant tot l'any de "cuidar" els professionals dels mitjans de comunicació a cada
localitat, que poden ser decisius en una campanya electoral.

Per últim, constatar que, en contra d'un criteri una mica "conserva-

dor" del S.H.C. els vots donats han jugat un paper molt petit i secundari en aquestes campanyes electorals. Tanmateix ningú en discutirà la validesa de cara a agrupar els simpatitzants al començament de la campanya y a començar una certa centralització cap al final o fins i tot després de les votacions. Com en tot hi han excepcions, en alguns casos (Sant Boi, Montcada) hem fet veritables actes de massa, fins i tot per sobre de la convocatòria dels partits majoritaris.

El que s'ha revelat com el nostre terreny més favorable de tot han estat els "actes unitaris" o "taules rodones" on en tot els casos la gent de les candidatures LCR s'ha mogut com un peix a l'aigua, amb notable brío. Caldrà tenir-ho en compte de cara al futur per a ser els primers impulsors d'aquests tipus de debat polític obert.

4- Un símptoma significatiu: els interventors .-

La inciativa de fer interventors de tots els nostres simpatitzants o amics, amb l'objectiu de cobrir totes les taules d'una localitat, cercava (ligar-los més estretament al partit i, a la vegada, assegurar-se una sèrie de vots pel sol fet de la presència de l'interventor a la taula. Sembla que amb els resultats obtinguts n'hi ha prou i no hi cal que argumentar-ho més. Les xifres d'interventors assolides a cada municipi guarden una certa relació amb la importància de la campanya realitzada i amb el volum de vots obtinguts. Veiem algunes xifres que ens han arribat:

L'Hospitalet: 76 interventors// Sant Boi: 51 interventors// Rubí: 26 interventors
Terrassa : 75 " / Montcada: 20 " (totes les taules)

5- Una qüestió política "de fons": els pressupostos .-

Malgrat els intents d'establir un control dels ingressos i les despeses per part del Cte. Executiu, això ha estat molt difícil per la manca de transparència de les finances locals i la presa d'iniciatives no centralitzades. El resultat global d'això és que d'un costat, les iniciatives de militants, còduls i còduls locals, al marge de la planificació al pressupost central de campanya, donant lloc a pagar de les 350.000 ptes; mentres, de l'altre costat, el partit a Catalunya veia incrementar-se les seves despeses centrals, incompliment del pla d'ingressos extraordinaris, el que comportava retallar els instruments d'aparició central de la LCR: tirades molt curtes dels "programes generals", una tirada ridícula dels cartells de vot per a Catalunya, absolutament res a la premsa, supressió de la publicació del "DHA", etc. Podem estar d'acord en que les xifres establertes pel Cte Executiu estatal oren del tot insuficients per fer una mínima campanya (però, no oblidem que estaven basades en una apreciació de les despeses de les elec. grals. i les expectatives d'ingressos comunicades per les cèl·lules). Podem estar d'acord en aplaudir les iniciatives per obtenir ingressos o crèdits per part de les localitats i podem estar d'acord en que sense aquestes despeses "extra" no es s'haguessin obtingut els mateixos vots. Però, el que correspon al nostre funcionament com a partit no es l'autofinanciació desigual de cada localitat, sino la combinació centralitzada dels ingressos i necessitats de la campanya a cada localitat en funció de criteris polítics. Donem a continuació les xifres del Vallés, que són les úniques que ens han arribat fins ara:

Montcada: 60.000 ptes. // Sabadell: 60.000 ptes. // Rubí: 35.000 ptes.
Terrassa: 46.000 ptes. // Aquestes xifres només inclouen els costos extra locals, no tenen en compte l'assignació de material central o nacional (cartells, programes,)
Les xifres de Sabadell, són molt relatives, doncs s'ha de tenir en compte que anant en coalició no s'utilitzava el material central de la LCR, però també s'ha de veure que aquesta només es la part que paga la LCR de la campanya de la CUP que en conjunt ha costat més de 200.000 ptes. A dins d'una regla general, que es que quan més gran és la localitat, més car acostuma a sortir cada vot, val la pe-

~~V. E. DE L'UNIVERSITAT DE VALÈNCIA~~

na comparar aquestes xifres amb el que s'ha dit al punt 3-II per veure el rendiment que cada localitat ha sabut treure de la seva capacitat organitzativa. Així veurem que el vot més car es el de la GUP, que l'hi surt a 200 ptes., el vot, de les que la LCR en paga 60 ptes. El vot més car de la LCR és el de Montcada (cosa lògica si es té en compte la debilitat del partit i que els reforços han fallat sistemàticament) que costa 85 ptes.. El vot de Rubí surt a 50 ptes. i el cas més clar de vot "econòmic" -molt "treballat" i molt ben "amortitzades" les inversions en material- és el de Terrassa que només costa 40 ptes, sempre paralant només dels gastos extras locals i no contant-hi la part corresponent del pregu-post central.

(Fina)

15

Acta de l'Assemblea Nacional
de Catalunya
del 19 i 20 de Maig 1977

